

Pestprotocol Alphense Montessorischool

De school gaat uit van een **win-win strategie** en de vooronderstelling **dat iedereen er mag zijn. In zeer extreme gevallen waar een win-win situatie onhaalbaar is, kiest de school voor het gepeste kind.**

Hoofdregel

Ik ga met ieder ander om zoals ik wil dat een ander met mij omgaat

De onderstaande regels komen voort uit deze hoofdregel:

- I. Leerkrachten, kinderen, en andere mensen in school, behandelen elkaar met respect en zijn beleefd tegen elkaar.
- II. Als je wilt dat een ander stopt met 'iets' wat jij niet wilt, dan zeg je "**stop**", de ander moet dan direct stoppen.

De stopmethode is in eerste instantie bedoeld als *preventiemethode*. Een kind, en ook een leerkracht kan met de stopmethode duidelijk de grens aangeven. Tot hier en niet verder. Daarnaast is het ook overduidelijk dat iemand in overtreding is als hij/zij door een 'stop' heen gaat. Dat voorkomt een hoop heen en weer gepraat want:

STOP = STOP!

Met deze stopmethode kan iedereen zijn of haar grens aangeven. Het geeft niet of je sterk, zwak, stoer, enz. bent. STOP = STOP. In een groep waar veel kinderen over de grenzen heen gaan, of pestgedrag is, behoort de stopmethode tot een prima noodstopprocedure. In een groep met weinig problemen, is de stopmethode gewoon een duidelijke regel, die zo nu en dan gebruikt wordt.

Indien een probleem moeilijk oplosbaar lijkt, zal vaak blijken, dat het niet alleen gaat om het huidige probleem, maar dat er al meer problemen zijn geweest (wrok) die niet goed zijn uitgesproken. De leerkracht zal dan met de kinderen om tafel gaan zitten. Als dat niet kan wordt op korte termijn een afspraak gemaakt voor een *probleemoplossend* gesprek. Met nadruk stellen we hier dat zo'n gesprek gericht moet zijn op de *oplossing*. Het is zinloos tot in detail te reconstrueren waar een evt. schuldvraag ligt. Niet de vraag '*waarom deed je dat nou*' moet centraal staan maar '*hoe kunnen we het de volgende keer voorkomen*'.

Het is niet zo dat automatisch straf volgt na "het door de stop heen gaan". De reactie op een door de stop heen gaan is het volgen van de volgende procedure.

1. De benadeelde meldt zich bij de leerkracht met een klacht.
2. De leerkracht laat het kind, dat door de stop heen ging, bij zich komen.
3. De leerkracht geeft de kinderen de opdracht om hun probleem uit te praten, en als dat gelukt is, om dat even te melden. Ze hoeven niet verder te zeggen hoe ze het opgelost hebben, of wat het probleem was.
4. De kinderen komen weer bij de leerkracht en melden dat ze er uitgekomen zijn, of dat ze er niet uitkomen. Als het ene kind meldt, dat ze er uit gekomen zijn, dan vraagt de leerkracht nog aan het andere kind of hij/zij het probleem ook opgelost vindt. Zo ja, dan kunnen de kinderen weer gaan spelen, en als het andere kind het probleem nog niet opgelost vindt, dan moeten ze weer gaan praten. Indien de kinderen aangeven, dat ze er niet uitkomen, dan volgt punt 5.
5. Indien kinderen er niet uitkwamen, dan komt de leerkracht erbij en vraagt: "Wanneer is het probleem opgelost voor jou?". Dit vraagt de leerkracht aan beide kinderen (om de beurt). De leerkracht vraagt in dit stadium dus niet: "Wat is er gebeurd?" Vaak is nu het probleem opgelost.
6. Indien het probleem niet opgelost wordt en de kinderen toch precies willen vertellen wat er gebeurd is, dan is de kans groot, dat de onderlinge strubbelingen, al ondergronds langer aan de gang zijn. Maak dan een afspraak op zo kort mogelijke termijn voor een uitvoerig gesprek, als dat niet direct plaats kan vinden. Ook bij terugkerende problemen.
7. Richt je in dit gesprek, nadat alle ellende van het verleden besproken is, hoe het in de toekomst verder moet gaan. Als een kind blokkeert volgt punt 8.
8. Een kind kan gaan "mokken" of blokkeren, omdat het kind:
 - Verwacht dat de ander zich toch niet aan de afspraken houdt;
 - Een zwak zelfbeeld heeft;
 - Nog niet genoeg sociale vaardigheden in huis heeft, om problemen uit te praten;
 - Te veel in het gevoelsgebied blijft hangen;
 - In het verleden "geleerd" heeft dat mokken extra aandacht geeft en/of met mokken vaak zijn/haar zin krijgt.

Kinderen die ervaring hebben met de stopmethode doorlopen meestal de punten 1 t/m 4. Dit biedt twee voordelen:

1. Een besparing van leerkrachtentijd, want de leerkracht hoeft in feite niets te doen dan het proces te begeleiden
2. Nog veel belangrijker: de kinderen worden steeds sociaal vaardiger en leren hun eigen problemen oplossen.

Sommige ouders vinden dat de volwassene het probleem moet oplossen. Je onthoudt het kind daarmee echter de mogelijkheden om vaardigheden aan te leren en om zelf problemen aan te pakken. Een ouder, die steeds voor het kind alle ruzies probeert op te lossen, is als een ouder die bij de zwembad van het kind, zelf het water induikt waardoor het kind nooit leert zwemmen.

Overigens geldt dit ook voor volwassene die kinderen wegsturen met een opmerking of met de houding van : “niet zeuren, ik drink nu koffie”. Op deze wijze gooi je kinderen in het diepe en verwacht je dat ze direct kunnen zwemmen.

De groep en het wij-gevoel

We streven naar een open groeps sfeer, en we verwachten een innerlijke drang bij iedereen om te werken aan een pestvrije en veilige school.

Schakel bij aanhoudende problemen altijd de intern begeleider en/of directie in, zodat er in afstemming verdere acties ingezet worden.